

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1984. FEBRUÁR KÉTOLDALAS MELLÉKLETTEL ÁRA: 6,50 FT

Még tart a tél, nem lehetünk annyit a szabadban, amennyit szeretnénk. De remélem, azért a szobában sem unatkozik senki! *Merényi Zsuzsi*, miskolci olvasónk, remek elfoglaltságot talált: rendezgeti a köveit. Dobozokba rakosgatja őket, s a dobozok tetejét letakarja celofánnal, hogy ne porosodjanak a kincsek. Anyuka segítségével ráírják a doboz szélére, hogy melyik követ hol találták. Zsuzsi minden kirándulásról vitt haza egy-két szép követ, és ha eljön a jó idő, újabbakat is szerez.

Kozár Peti, Pécsen, madártollakat gyűjtött. Sajnálja, hogy nem tudja, melyik madár hullatta el a megtalált tollakat. Peti! Nézd át a Búvár zsebkönyvsorozat *Madarak* című kötetét, hátha felismered benne a tollaidat!

Farkas Lacika, örkényi olvasónk, verseket ír szabad idejében. Küldött kettőt, remélem, tetszeni fog nektek is:

Az egér

Fut az egér,
Szedi lábát.
Jaj, a macska
Nyalja száját.
Fut a macska,
Fut utána,
Elfut finom vacsorája.

Hull a hó

Hull a hó, hull a hó,
Nagyon szeret nagyanyó.
Így hát, hallod-e,
Én vagyok a kedvence.

Decemberi rejtvényünkben a ritkán előforduló események jeleit kellett elválasztanotok a gyakran előfordulókétól. Úgy látom, nem volt nehéz feladat; ügyesen megoldottátok. A ritka események mellé ezeket a jeleket rajzoltuk: szív, háromszög, csillag, nyuszi, labda. A gyakran használt tárgyak és a gyakori események jelei: alma, hold, téglalap, ház.

Nagyon örülök a szép rajzoknak, amelyekből kiderült, milyen ritka eseményre emlékeztek vissza a legszívesebben. Volt közöttük karácsonyról, születésnapról, gyermeknapi ünnepségről, tengerparti nyaralásról, bábszínházi előadásról és kistestvér érkezéséről szóló kép.

A helyes megfejtések beküldői közül a kö-

pród — *Bátyi Andrea*, Pátroha — *Berend Anita*, Szeged — *Bogndr Dóra*, Velence — *Bognár Eszter*, Kisvaszar — *Boros István*, Alsószentiván — *Csáki Éva*, Köröstetétlen — *Csertő Balázs*, Szank — *Gyánó Gabriella*, Kaposvár — *Gyurján Ágnes*, Nyíregyháza — *Hanák Balázs*, Felsővadász — *Hargitai Dóra*, Székesfehérvár — *Horváth Eszter*, Érd — *Kerekes Ágnes*, Sajókaza — *Kiss Tímea*, Szolnok — *Kovács Zsuzsa*, Tatabánya — *Madarasi Melitta*, Taktaharkány — *Márkus Attila*, *Tomsits Tulipán*, Budapest — *Mészáros Andrea*, Vértesboglár — *Nagy Géza és Editke*, Zalacsány — *Pástyán Anita*, Debrecen — *Pelle György*, Szirmabesenyő — *Réti Zoltán*, Ládbesenyő — *Salamon Zsuzsanna*, Bicske — *Szabó Erzsébet*, Jászberény — *Varga Ár*

MIT HOZTÁL, TÉLAPÓ? című kiadványunk versenyfeladatának díja volt ez az egyméteres Télapó. Horváth Gábor lett a szerencsés nyertes. Ajándékot is talált Télapó zsebében.

Eljuttattuk Télapónak a sok kedves meglepetést, amit küldtetek: a helikoptert, a varázsszőnyeget, a csizmákat, a könyveket. 16.280 gyerek küldött neki levelet vagy rajzot. Télapó a nyár folyamán mindegyiket megnézi, elolvassa. Azt ígérte, jövőre megint eljön hozzátok.

MEGSÚGOM, hogy következő számunk mellékletéből bábukat és díszleteket vághatsz ki; eljátszhatod az Iciri-piciri című mesét.

MADÁR ESZTER rajzai, HORVÁTH ZOLTÁN fotója

FEBRUÁR

Aki tört már télen faágat, tudja, hogy télen sem törik ei könnyebben, mint nyáron. Azért van így, mert az élettelennek látszó fa télen is él; az ágakban ilyenkor is nedvek keringenek, amelyek rugalmassá teszik őket. A fa pihen és vár. Várja, hogy megsímogassa a tavaszi napfény, és kihajthassa rügyeiből a leveleket. Ezért ne tördeld a téli fákat se!

Nézd meg a rügyeket! Most még picik, de nemsokára megduzzadnak. Figyeld meg, hogyan lesz belőlük virág vagy levél.

SIMON LAJOS:

Tavaszváró

Kisöcsém, hó hull,
kavarog,
kutyabaj, tűrjük
valahogy!

Majd csak leszakad
mind a tíz
ág-ujjamról a
jégcsap-dísz.

Lesz majd levelem
csudajó —
nyárban árnyék-
takaró,

s ágamról
egyedem-begyedem,
koppan még
gyümölcs a fejeden.

HALÁSZ JUTKA MESÉL

Sokan ismeritek vidám gyermekdalait, játékait. Szívesen énekeltek együtt vele, amikor a rádióban halljátok, a televízióban nézitek. Most a mi folyóiratunk lapjairól szól hozzátok, Móra Ferenc meséjével.

MÓRA FERENC:

Tükrös Kata

A szeme szelíd kék volt Tükrös Katának, a haja puha volt, mint a selyem, ragyogó, mint az arany.

Azt is megmondom, miért hívták Tükrös Katának. Ha kinyitotta az ablakot, mindjárt azt nézegette az üvegjén: illik-e a kék szalag a hajába. Ha tejet forralt a konyhában, nem bánta, ha kifut is, csak megláthassa magát a kék mázos lábosban.

— Soha ilyen tükrösködő gyereket! — pörölt az anyukája. — Nem csoda, ha már a verebek is Tükrös Katának hívnak.

Azt meg ki se lehet mondani, hogy mit csinált, mikor az új tavaszi kalapját megkapta. Igaz, hogy azt sem lehet kibeszélni, micsoda szép kalap volt az! Olyan vadrózsabimbók voltak rajta, hogy a vadrózsabokron se nőnek különbek. A méhecskék nem győztek csodálkozni, mikor először látták:

— Nini, de korán kibimbózott idén a vad-

rózsa! No, de Kata nem azt nézte, hogy a virág szép-e a kalapon, hanem azt, hogy a kalap szép-e őrajta. Sorra járta a tükröket, levette a kis falitükröt, de még a rézkilincset is megkérdezte:

— Tükör, van-e nálam szebb?

Kistükör, nagytükör, rézkilincs, vaslábas mind azt mondta: soha ilyen szépet!

Ahogy a konyhaajtóba kiállt, liba azt gágogta, kakas azt kukorékolta, de Kata ügyet se vetett rájuk. Csak azon törte a csöpp fejét, miben nézhetné még meg magát.

— Nyisd ki a szemed, kutyus — rúgta meg az öreg Pajtás kutyát, aki a küszöbön szundikált —, hadd látom meg magamat benne!

Pajtás megrázta kócos bundáját, és haragosan rámordult:

— Mire való ez a nagy tükrösködés, hékám? Lám, én sohase nézek tükörbe, mégis nagy a becsületem a háznál.

Bezzeg nem gorombáskodott a Cirmos cica. Az is olyan, hogy mindig csinosítja, nézegeti magát. Most is ott ül az esővizes hordó szélén, és nézegeti gömbölyű fejecskéjét a vízben. De még a gazdasszonykáját is odaintette:

— Gyere, két cica is megnézheti ebben magát egyszerre.

Tükrös Kata nem is nagyon hívatta magát, egyszeriben ott termett a hordónál, és bekukucskált a vízbe.

Lám, milyen szépen lengenek a rózsabimbók a kalapján. Öröm nézni, hogy göndörödik ki alóla az aranyhaja. Jaj, hátha még a selyemszalagot is megláthatná a nyakán!

— Én látom az enyimet — kérkedett a Cirmos cica.

— Most már én is látom az enyimet — mondta volna Tükrös Kata, de annyira belehajolt a hordóba, hogy belepottyant.

Jó szerencse, hogy a Pajtás kutya odaugrott, és megkapta a szoknyácskáját. Így csak a fejét mártotta meg az esővízben, hanem a rózsabimbós kalapnak az is egészen elég volt. Azt ugyan a fejére nem teheti többet senki kislánya.

No, de volt is nevetés! Még a libák meg a rucák is nevettek!

— Gi-gá-gá, háp-háp-háp! Beleesett Tükrös Kata a vízbe. Kislányok! Ti még nem estetek bele a vizeshordóba?

VERESS MIKLÓS:

Kötekedő

Szitakötő
köti szitám,
kit a Kata
szid a Tiszán.

Kefekötő
ha éhezik,
csak fekete
kefét eszik.

A lókötő
lődöröghet
elkötheti
hatökrünket.

A főkötő
igen szegény:
bére heti
három kötény.

Fogynak fagyok
s hideg idő:
már nem vagyok
kötekedő.

STUIBER ZSUZSA rajzai

BÓKKON GÁBOR:

Kalapvásár

Túl az Óperencián,
Hencidán és Boncidán,
Most nyílik a kalapvásár
— Ott sok csodás kalap rád vár! —
Tessék, tessék, most lehet!
Vitézek és gyerekek,
Asszonyok és öregek:
Szép fejfedőt vegyenek!
— Híres-neves kalapom
Hat garasért eladom.
Karimája egérrágta —
Három garas az új ára . . .
— a közepe elveszett —
Két garasért megveszed?
— Kicsit poros és fakó —,
Egy garasért eladó.
Tessék, tessék, még lehet!
Fél garasért viheted!

— Hogyha nem kell senkinek:
Hat garast én fizetek!

BÖRCSÖK MÁRIA:

Kérdés

Elefánt,
telefánt,
hova lett a
fele fánk?

Bimbam találkozása Fülesmackóval

— Mondd csak, Bimbam, hogyan ismerkedtél meg Fülessel, és hogy lettél ilyen hűséges jó barátja? — kérdezte kíváncsian Peti.

— Ej, az nagyon régen volt — mosolygott Bimbam bohóc. Akkoriban még egy vándorcirkusz bohóca voltam. Esténként felléptem a cirkuszban, gitároztam és énekeltem. A közönség minden dalocskám után tapsolt és éljenzett.

— Milyen kár, hogy nem hallottunk téged akkor! — sóhajtott Panni.

— Egy napon — folytatta Bimbam bohóc — a parkban üldögéltem, és magam mellé tettem a gitáromat a padra. Aztán valaki szólított, én elszaladtam — a gitár ott maradt. Amikor este visszamentem érte, ott volt, ahol hagytam. Ahogy felemeltem, valami csipogásfélét hallottam. Bekukucskáltam a húrok közé a hangszer belsejébe.

— Mit gondoltok, mit láttam? — fordult Bimbam a gyerekek felé. Fészket raktak benne a madarak. A kis nőstény már ült is a tojásokon, és keltette őket.

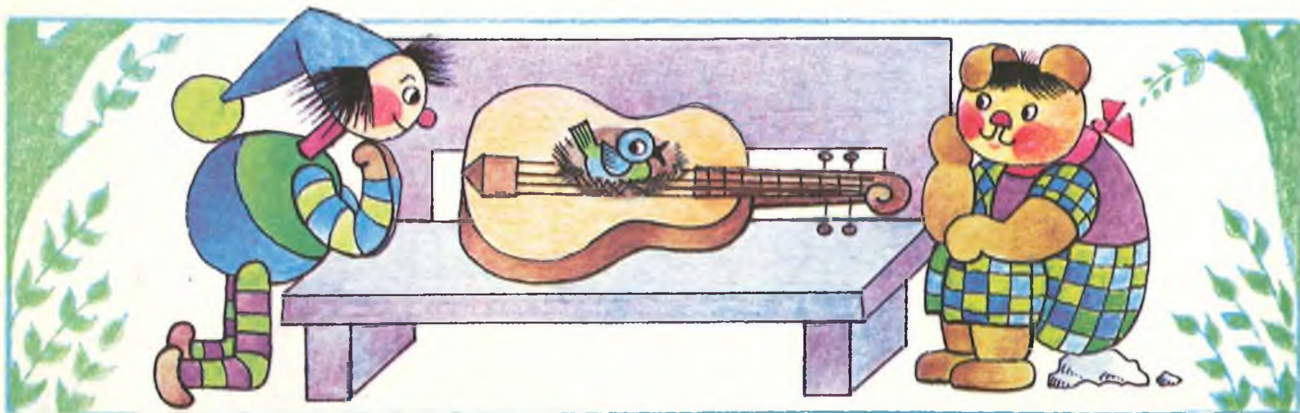
Méregbe gurultam. Felkaptam a gitárt, ám akkor... egy kis mancs erősen megszorította a karomat. Fülesmackó állt mögöttem.

— Barátom — mondta —, nem szabad bántanod a szegény madarakat! Ne pusztítsd el az otthonukat!

— De hisz ez az én gitárom! — tiltakoztam. — Hogy énekeljek a cirkuszban, ha nem pengethetem?

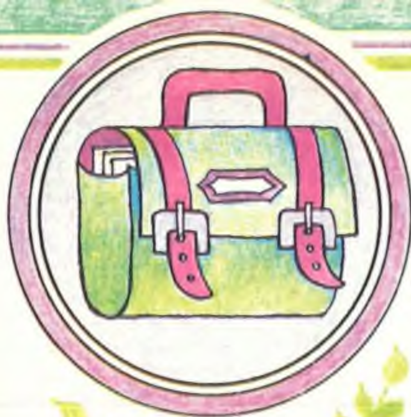
— Megértelek — dörmögte Füles —, de mégse hagyhatom, hogy kidobd a hangszerből a fészket. A madarak bíznak benned.

Hallgattam rá. Nem énekeltem többé a cir-

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

kuszban. Fülesmackóval együtt a gitárom lakóira vigyáztam.

A tojásokból egy idő múlva kikeltek a fiókák, öt pelyhes kis jószág. Segítettünk a szülőknek jóllakatni őket. Néztük, hogyan tanulnak meg röpülni és énekelni. Olyan szépen énekeltek, hogy sohasem hallottam ennél szebbet. Talán azért tudtak így dalolni, mert gitárban születtek.

A fiókák megtollasodtak, megtanultak repülni és eleséget szerezni maguknak. Egy szép napon elhagyták a gitárt.

Én ezalatt annyira összebarátkoztam Füles-sel, hogy otthagytam a cirkuszt és elmentem vele vándorútra.

Azóta mindig együtt vagyunk.

CZ. JANCZARSKI nyomán

Te mit tettél volna Bimbam helyében? Rajzold le és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

5—1

4—2

4+2

Melyik szám, melyik képhez tartozik? Kösd össze vonallal!

S. T. K.

KOVÁCS SÁNDOR:

Az óriás

**Elmondom, hogy mit álmodtam;
álmomban óriás voltam.
A fák olyan picik voltak,
térdem alatt hajladoztak.**

**Átléptem a Tiszát, Dunát,
így mentem a világon át,
bokáig ért az óceán
végig az Óperencián.**

**Hegyre ültem, ha pihentem,
felhőt fogtam tenyeremben,
elértem a csillagokat,
zsebembe is tömtem sokat...**

**Megszámoltam: hetet léptem,
míg az úton hazaértem.
De házunkba hogy megyek be? —
ütött szöget a fejembe.**

**Egy babszemnél alig nagyobb,
én meg, lám, óriás vagyok.
Majd könnyekre keseredtem...
Szerencsére felébredtem!**

Varázsold el!

Most te vagy a nagy varázsló! Nyarat tudsz varázsolni a télből. Nem hiszed? Próbáld csak meg!

Nézd meg jól ezt a képet! Képzeld el ugyanezt a tájat *nyáron*, és rajzold le egy papírlapra! Hagyj el róla mindent, ami itt a telet juttatja eszedbe, és rajzolj rá olyasmit, ami csak nyáron lehet rajta! Milyen színeket használsz majd? Dörmögő is kíváncsi, milyen ügyes varázsló vagy. Küldd el neki rajzodat!

SALLAI FERENC:

Mondóka

Volt egyszer egy pince,
abban volt egy véka.

Üres volt a véka,
belebújt a béka.

Pincébe ment Réka:
— Nicsak, ott a véka!

Odaszaladt Réka,
pislogott a béka.

Nagyot ugrott Réka,
s felborult a véka.

Mi az?

Vízből lett, és vízzé lesz.

(Hó)

Szádba teszed, mégsem eszed.

(Kanál)

Foga van és mégsem eszik.

(Fésű)

LENDVAI ILONA:

Felismersz-e?

Hófehér a bundám,
jégmezőkön járok,
hogyha kedvem tartja,
nagyokat csúszkálok.

Szeretem a halat,
fogok is eleget,
mézet is keresek,
de itt sose lelek.

Ha van kedved, rajzolj velünk!

Rajzolj gombolyagokat a kosárba, gombócokat a tálra!

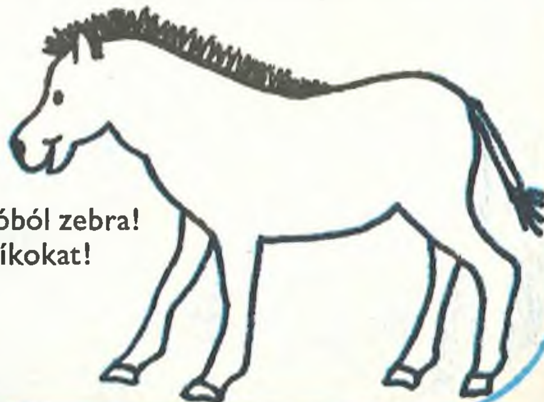

Tegyél a polcra csészéket!

Locsold meg a másik virágot!

Legyen ebből a lóból zebra!
Rajzolj rá csíkokat!

MADÁR ESZTER *rajzai*

Színezd ki a gyalogosokat és a járműveket mindhárom képen!

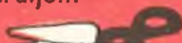
SOLYMOSI XÉNIA *rajzai*

JÓ IRÁNYBA NÉZNEK?

Nagyanyó óvodába kíséri Petit. Mielőtt az úttestre lépnének megállnak a járdaszélen; figyelik az elhaladó járműveket. *Először balra, azután jobbra, majd ismét balra kell nézniük*, és csak ezután tanácsos lelépni a járdáról. *Amikor az úttest közepére érnek, már csak jobbra kell figyelniök.* Te is így tegyél, ha majd egyedül közlekedsz, mert ez a szabály védi az életedet!

Jó irányba néz Peti és Nagyanyó a képeken? Fejezze ki a te véleményedet ez a három ceruza-gyerek! Vágd ki és helyezd el őket a három kép sarkába! Melyik hová kerüljön?

Hová gurult az elefánt?

Borús, ködös időben érkeztünk a jászszentlászlói óvodába. A kedvünk is borús volt egy kicsit, hiszen a sűrű ködben csak lassan haladhatott autónk az országúton. Késő délután értünk oda; a gyerekek már lefeküdtek aludni.

Régen láttunk ilyen barátságos óvodát. Nyomban meg is feledkeztünk a borongós időről. A nagycsoportosok szobájának faláról egy napocska sütött ránk. De nem ám akármilyen nap! Ez a nap megmutatja, hogy most éppen kik a *naposok*. Egy gyöngyszemet kell cérnaszálon a nevük mellé húzni.

Az ágyak irányából kuncogást hallottunk; előbb jobbról, aztán balról, végül már mindenhonnan. Kiderült, az óvodások annyira vártak bennün-

PAPP KRISZTINA rajza

KURUCZ MÓNIKA rajza

HERÉDI SZ. ERIKA rajza

A jászszentlászlói óvoda
nagy „A” csoportja
és az óvó nénik

HORVÁTH ZOLTÁN *fotói*

ket, hogy izgalmukban nem tudtak elaludni. Felpattantak az ágyakból, és örömmel, ujjongva vették át a guruló elefántot.

Hogy miért kapták? Ők nyerték el „A mi mesénk” című pályázat első díját. Szabó Éva óvó néni vezetésével, különleges módon készült a képeskönyv. Nézzetek meg néhány részletet belőle.

Egy másik jó hír! További 64 óvodát jutalmazhattunk a Magyar Úttörők Szövetsége és az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat Propaganda Osztályának különdíjaival; 10 óvoda pedig egész éves előfizetést kapott a DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR-re.

M. E.

KOCSIS NÓRA rajza

FEKETE KRISZTINA rajza

BAJNÓCZI OLGA rajza

Kertészverseny

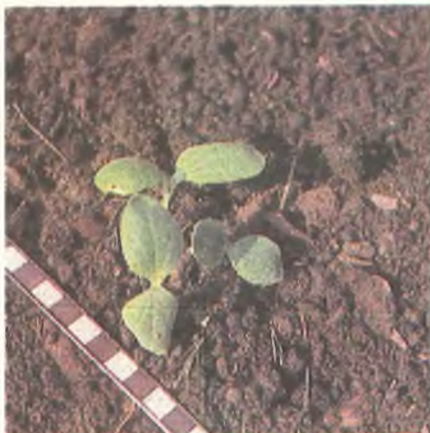
Útrakelnek a magvak.
Hozzád utaznak!

Volt már saját növényed? Magad nevelted magvetéstől gyümölcsérésig? Ha volt, akkor te már tudod, milyen nagy öröm a földből kibújó, első, gyenge levélke, a magasba szökkenő szár, a szép színű virág, az érlelődő gyümölcs. Tarts velünk!

Ha még nem volt növényed, de szeretnél, akkor most neked is lehet! Hozzád utaznak a magvak; *postán küldjük el őket ajándékképpen*! Csupán egy kis helyet kell kérned részükre a kertben a felnőttektől.

A magból szép, erőteljes növény lesz, sárga virágokkal, szokatlan alakú gyümölcsökkel, amelyekből finom ételek készülhetnek. A növény neve: csillagtök, külföldi neve: patisszon.

Május közepén, gyomtól megtisztított, ásónyom mélyen fellazított talajba, egy-egy kapavágásnyi fészekbe vess 3-4 magot! Ha száraz az időjárás, öntözd meg, és később

1. A kikelt növénykén először két tojásdad sziklevél jelenik meg. Tartsd gyommentesen a környéküket!

2. A két sziklevél között megjelenik a lomblevél. A két legerősebb tövet hagyd meg, a többit húzd ki a talajból!

5.—6. A virága. És nem is egy! Egyformák? Milyen különbséget találsz közöttük? Az első virágot *porzós* virágnak nevezzük, a másikat *termősnek*. Ha a szél vagy a méhek átviszik a virágport a porzós virágról a termősre, megtapad rajta, és fejlődésnek indul a gyümölcs.

3. Meleg, csapadékos időjárás vagy gondos öntözés mellett kilombosodik a növény. Már a levelek is árnyékolnak, őrzik a talajnedvességet.

4. Egy hónappal a magvetés után már terebélyes a növény. Mi lehet a lomb között az a kis, sárga folt?

Fotó: DR. NAGY GYÖRGY

7. Itt a szép, világos színű gyümölcs! Peremén csillag alakban elhelyezkedő kis dudorokat látsz. Ezért lett a neve csillagtök.

8. A tenyérnyi gyümölcs már rántani való. Ha 2-3 naponként szedik, folyamatosan virágzik és terem. Ha dísznek neveled, óriássá nő.

se hagyd kiszáradni! Képeinken láthatod, hogyan fejlődik a növény. Ilyen a magja:

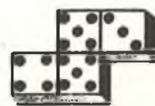
Két csoportban indul a verseny. Az egyik csoportban azok a kiskertészek versenyeznek egymással, akik a *legtöbb*, a másikban azok, akik a *legnagyobb* gyümölcsöt termelték. Mindkét csoportban díjakat lehet nyerni. A verseny 1984. augusztus 15-ig tart.

Akinek a növényén érik a gyümölcs, megkér egy felnőttet, hogy mérje vagy számolja meg, és írja meg az eredményt. A győztesek és az általuk termelt gyümölcsök fényképe megjelenik a Dörmögőben.

Te is vegyél részt versenyünkön! Ha nincs kertetek, talán kaphatsz egy kis területet nagyszüleid vagy ismerőseitek kertjében. Vágd le a zöld csíkot a lap széléről, ragaszd egy levelezőlapra és küldd el szerkesztőségünknek! Címünk: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502. A Dörmögő májusi számában ismét hallhatsz a KERTÉSZVERSENYRŐL!

Szaktanácsadó: DR. NAGY GYÖRGY

Kedves Dörmögő!
Kérlek, küldj magvakat!

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK ÉS A VADMALAC

Reggel így szól Dörmi apó:
— Egész éjjel hullott a hó,
beborította a kertet.
A kapuig sem jutunk el.
Látom, takarítanunk kell.
Lapátoljunk, bocsok! Gyertek!

SZÁVAY EDIT rajzai

— Hol vannak a hólapátok?
— kérdi Berci, s Marci felel:
— Úgy emlékszem, mind a hármat
a kamrában rejtettem el.
— Hozd csak elő gyorsan, koma!
— Hoznám..., de nem férek oda,
mert a nagy hó tegnap óta
az ajtót eltorlaszolta.
Az jut el a lapátokhoz,
aki másik lapátot hoz.

EZT AZ OLDALT TE SZÍNEZD KI

Sítalpon jön a Vadmalac,
Dörmögőék jóbarátja.
— Csatoljatok ti is lécet
— mondja —, remek ma a pálya!
— Nem, Röfikém. Dolgunk akadt.
Nem síelünk. Menj csak magad!

— Segíthetnék valamiben?
— kérdi Röfi.
— Hogyne. Igen.
A torlaszt a kamra elől
megpróbáljuk eltüntetni.
Odanéz a Vadmalacka.
— Azt? De hisz az nekem semmi!

Figyeljetek! — ennyit mond csak:
orral ront a fehér hónak,
ösvényt túr... és kisvártatva
újra nyitható a kamra.

Aztán mind ahányan vannak,
hamar hólapátra kapnak,
s ha a munka végre kész,
kezdődhet a síelés.

— Vezess, Röfi, hóhahó!
Igazad volt: jó a hó.
Csak vigyázz, hogy orra ne bukj,
mert akkor egy perc alatt
eltúrod az orrocskáddal
lécünk elől a havat!

Rókafogó

SZÁVAY EDIT *rajza*

Ezt a játékot a szabadban játszhatjátok, olyan helyen, ahol még senki sem lépett a friss hóra.

Először jól látható utakat kell taposni. Az utakon legyenek kanyarok, hurkok, kereszteződések. Elöl megy a taposó, aki kijelöli az irányt, a többiek sorban követik, szélesítik a nyomát, de vigyáznak arra, hogy azért az utak világosan elkülönüljenek a sima, érintetlen helyektől.

Jelöljetek ki 2-3 vadászt és ugyanennyi rókát! A játéktér két, egymástól távol eső pontján helyezkedjenek el, külön-külön csoportban. Jeladásra a vadászok kergetni kezdik a rókákat, akik futva menekülnek a kijelölt utakon. Szabad kanyarokat rövidíteni és egyik útról a másikra átlépni is. Ha ketten ugyanazon az ösvényen szembe jönnek, egyiküknek hátrálni kell vagy át kell lépnie más útra. Aki letér az utakról, kiesik a játékból.

Az elfogott róka vadásszá válik; ezután ő is kergeti a rókákat, akikből egyre kevesebb marad.

Ha minden rókát megfogtak, elölről kezdődik a játék.

KARLÓCAINÉ KELEMEN MARIANN

Kedves Felnőttek!

Ezt a rovatot a családok és óvodák által feltett kérdéseknek, aktuális közlendőknek szántuk. Hogy ezeket a sorokat most egy korábbi újságcím idézésével kezdjük, annak az az oka, hogy *gyerekek szenvednek* felnőttek kegyetlensége miatt.

„Az ENSZ-közgyűlés elítélte a Nicaragua elleni *titkos* háborút" — olvastuk a Népszabadság 1983. november 13-i számában. Vajon lehet-e titkos egy háború attól, hogy hadüzenet nélkül folyik? Vajon joga van-e bárkinek titkolózásra — akár háborúról, akár békéről van szó —, akitől emberi életek függenek?

Egy mai költő versbe foglalta, mit gondol erről egy mai kamasz:

Titkos béketárgyalások —
olvastam az újságban.
Szerintem nem helyes, hogy
titkosak a béketárgyalások.

A háború bezzeg sose titkos.
Egy háború, ahol egy puska se dörrent!
Egy háború, ahol senki se halt meg!
Egy háború, amit észre se vett senki,
mert csak a háboristák mentek oda,
és ott csúnyákat gondoltak egymásról
titokban. Titokban hahaha!

(TITKOS BÉKETÁRGYALÁSOK)

Minden gyerek helyett írta: INGRID SJÖSTRAND

— természetesen a felnőttek egyetértésével —, és rajzolnának vagy írnának is mellé.

A csomagokat a következő címre lehet küldeni:

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
szerkesztősége
Budapest, 112. Orlay u. 4.
1502

Minden további kommentár helyett tudatjuk, hogy a CIMEA (Gyermek- és Serdülőkori Mozgalmak Nemzetközi Bizottsága) szolidaritási akciót hirdet a nicaraguai gyerekek megsegítésére. Játékokat gyűjtünk a részükre. Úgy gondoljuk, hogy ebben a karácsony utáni időszakban, amikor a mi gyerekeink éppen a legújabb játékaiknak örülnek, bizonyára mindenütt akad olyan megunt, de jó állapotú játék, amely más gyereknek még örömet szerezhetne. Kérjük, küldjék el, továbbítjuk Nicaraguába!

Szép lenne, ha a gyerekek maguk választanák ki saját tárgyaik közül az ajándékokat

EGY BÉKÉSEBB HÍR. Sokan kérdik a szerkesztőséghez érkező levelekben, hogy hol vásárolhatnák meg a Dörmögő régebbi számait. Örömmel közöljük, hogy a jövőben a Posta következő budapesti hírlapboltjai árusítják majd az 1983. január óta megjelent példányokat:

2. sz. Hírlapbolt, Bp. V., Váci u. 10; 3. sz. Hírlapbolt, Bp. V., Szabadsajtó u. 6; 12. sz. Hírlapbolt, Bp. VII., Lenin krt. 17; 16. sz. Hírlapbolt, Bp. V., Petőfi S. u. 15—17; 17. sz. Hírlapbolt, Bp. XV., Rákosfalva park 1/c.
Kaphatók a példányok ezen kívül még az Ezermester Úttörő és Ifjúsági Vállalat Ifjúságmozgalmi Boltjában, Bp. VII., Majakovszkij u. 15. sz. alatt.

F. GYÖRFFY ANNA *rajza*

EMLÉKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek

Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- sárga alapszín: első osztályosoknak;
- fehér alap: mindenkinek.

A szerkesztőség belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,
levelező: Madár Eszter.

XXVIII. ÉVF. 2. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI, Orlay u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502 Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 19,50, félévre 39,—, egész évre 78,— Ft.
83.1410 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A nyuszik és a teniszlabda

Véget ért a hócsata,
maradt néhány hólabda.

-Teniszlabdát látok,
húzzunk ki egy hálót!

-Nem lesz ma már hóesés,
kezdődhet a mérkőzés!

-Nyuszi-muszi, mit látok?
Szétfröccsent a labdátok?

